

## DEL DIARI LLIBERTAT 27 DE JULIOL DEL 1937

### EL BOMBARDEIG D'AVUI

A dos quarts de vuit, aproximadament, han sonat les sirenes d'alarma i s'ha sentit el roncar d'un avió. Aquest ha passat sobre Mataró, ha donat una volta i ha marxat altra vegada cap al mar en direcció sud. Ha deixat anar en dos intervals unes deu bombes, les quals han caigut en poca extensió de terreny al carrer de La Mutualitat.

Han estat enrunades cinc cases del carrer de La Mutualitat dues del carrer de Gravina. Han quedat també destruïts una part dels tallers de reparacions de la Companyia General de Electricitat i una part dels tallers de la Fusteria Recto i Ca.

Entre les runes només hi ha quedat Marian Batlle, de 72 anys el qual, mig impedit no ha pogut posar-se a lloc segur.

També detalla el nom i les edats de 5 ferits que han estat ingressats a la Clínica Mutualitat Aliança Mataronina i també 12 ferits més que foren ingressats al Hospital Municipal.

Ampliant aquesta notícia, he de aclarir que el bombardeig, jo el vaig veure. Va tenir lloc quan jo tenia 10 anys. Ara en tinc 90. Jo vivia al Carrer de Fermin Galan (avui dia es Camí Ral i també és conegut pel carrer de la Mercè) i des del portal de casa situada a la part de muntanya, vaig veure passar l'avió i vaig veure baixar les bombes amb el xiulet característic i les explosions corresponents em va semblar vist des de la meua perspectiva que les bombes havien caigut al pati de les cases de davant del meu carrer, o com a màxim a la fàbrica de paper de can Fàbregas, però la realitat va ser que varen caure allà on queda referit en el diari LLIBERTAT.

El bombardeig, ja tothom l'esperava, perquè uns dies abans ho havia anunciat el General Queipo de Llano des de les seves allocucions diàries des de Radio Sevilla, que s'escoltaven clandestinament i que s'escampaven per tot Mataró pel sistema de boca-orella, molt corrent llavors. El General Queipo de Llano, havia anunciat que el dia 27 de Juliol era la Festa Major de Mataró i per celebrar-ho ens faria una "visita"

Jo recordava que el bombardeig va tenir lloc el dia 27 de Juliol, per això, vaig buscar la notícia primer al diari del dia 28, però allà només es mencionava l'enterrament, de l'única víctima mortal, però de seguida he recordat que en aquell temps el diari LLIBERTAT sortia al vespre i per tant havia de buscar-la al diari del dia 27.

En quan a la víctima mortal, Marian Batlle, que diu que estava mig impedit, la veritat és que al sentir l'avió va sortir al terrat per veure que passava i la bomba li va caure plenament a sobre. L'endemà, a l'enterrament del difunt Marià Batlle, en l'arenga que va fer (deuria ser l'alcalde), es va dir que els faxistes no respectaven ni als seus mateixos.

Això vé, que als primers dies de la guerra, es va donar l'ordre de que tothom havia de llençar al mig del carrer i cremar, totes les imatges religioses, estampes, llibres de missa, etc. La família batlle va fer com tothom i va cremar lo que li va semblar per complir amb l'ordre donada però es va reservar un tapis original del pintor mataroní Finet, i per reservar-lo d'escorcolls el va ocultar posant-lo darrera el bufet del menjador. Va donar la mala fortuna que la bomba, al explotar, va enrunar tot el pis i va fer baixar també amb les runes, el bufet que tapava el tapis i la Sagrada Família va quedar a la paret i es veia des del carrer i això va ser l'excusa per dir que els faxistes no respectaven ni als seus mateixos. El tapis mesurava 155 cms. de llarg, per 120 d'ample i al caure el bufet, el va esquinçar uns 25 o 30 ctms.



Aquest tapis és un duplicat original també del pintor Finet. El tapis escapçat es conserva encara

Molt atentament.

JOSEP ALIBERAS.